

Podporuje coursing štvání zvěře?

Sport plný adrenalinu

Jako u všeho bude platit – co člověk, to názor, to zkušenost. Coursingu se se svými psy věnuji zhruba šest let. Mým prvním psem byla kříženka ohaře s velmi silným loveckým pudem, v té době jsem netušila, co je coursing a fenka ho nikdy neabsolvovala, a i tak bylo velmi těžké ji „lovení“ (nikdy nic neulovila) zvěře odnaučit. Následně jsem se začala věnovat chovu Parson Russell teriéra a začala se aktivně účastnit nejrůznějších psích sportů, coursing nevyjímaje. Měla jsem asi štěstí na povahově klidného jedince, protože, ač je toto plemeno velice aktivní, je to nomik, který nemá problém s prací ani na povrchu a lovení čehokoli mu není cizí, moje fenka, ač dosáhla několika coursingových titulů, je přesto naprosto ovladatelnou jak na poli závodním, tak na poli zoraném. Kontakt se zvěří si plně užívá při nácvičce norování, kde je myslivci obdivována za skvělou práci, a přesto mi nikdy za zvěří neutěkla a je neustále na volno. Uznávám, že to je v tomto plemeni trochu výjimka...

Do všeho jde naplno

S druhou fenkou už to bylo složitější, je to živel a lovení zvěře ani coursing jí nikdy nedělalo žádné problémy. Do všeho jde naplno. Přesto ani u této nemohu říci, že by provozování coursingu mělo vliv na její vášně lovit zvěř. V sobě to většina psů prostě má a je to jen a jen o správném výcviku a motivaci majitele, aby přivolání fungovala za všech okolností. Pokud psa upoutaného šest dní v týdnu na navijecím vodítku v neděli vypustím, pravděpodobně uteče, i když při tom nebude nic lovit.

Pozor na zdraví

Co se týká „občasného“ vypuštění psa, to může být sporné spíše z hlediska zdravotního. Coursing je sport jako každý jiný, a proto i tady je na místě psa na závod či trénink svědomitě připravit. Tratě jsou nejrůznější délky (500 – 900 m) a ne každý pes zvládne délku a složitost tratě napoprve. Nehleďte na to, že se běhají dvě kola. Takže postupně natrénování na sezonu

Co je coursing?

Coursing je sport pro psy, který simuluje psu lov kořisti. Tu zde představuje igelitový střípáček na lanku. Je tedy založen na loveckém a kořistnickém pudu psa. Trať bývá natažena v přírodním členitém terénu s možným využitím přírodních překážek. Cíl je jediný – pes chce přecházející kořist ulovit.

Rádi byste tento sport se svým čtyřnožcem zkusili, ale bojíte se, zda nezačne lovit v přírodě? Oslovili jsme několik majitelů, kteří se se svými psy coursingu aktivně věnují či věnovali. Zbytek už je jen na vás...

pomoci běhu u kola či prodlužování procházek a dalších aktivit je doporučitelné, stejně jako zahřátí psa před během a „vykrokování“ po běhu. Svalové přetažení je jinak velmi bolestivé a nepříjemná komplikace následující den.

Nemyslím si tedy, že by coursing podporoval u psa lovecký pud a lovení vůbec. To se musí zvládnout výcvikem. Přinos bych naopak viděla v tom, že se pes naučí obratnosti a orientaci v terénu a získá kondičku, která se určitě neztratí. Na rozdíl od zvěře na coursingu pes svou kořist vždy dostihne a to mu přináší radost a potěšení. A mimo jiné je to příjemně strávený čas s přáteli a kamarády a pro nováčky socializace v rušném prostředí plném adrenalinu a endorfinů.

MVDr. M. Balková
Foto: L. Zalabáková

Lovec bude lovit

Fena českého strakatého psa Úda (Chudobka Anibob) je hodně pudovitá, tzn. v krajině se zvěří problematická. S její loveckou vášní jsem zápasila a snažila se ji řešit od jaktěživa. Coursing, který byl ještě u nás v úplných začátcích, začala běhat až ve svých cca čtyřech letech na doporučení známého, který tento sport viděl jako jedno z možných řešení vybití energie hyperaktivního jedince. Nikoho tenkrát nenapadlo řešit otázku, jestli bude nebo nebude víc zvěř lovit. Úda se v tomto sportu naprosto našla. Pro střípáček žije a klidně by byla schopna se i uštvat. Určitě se

nabízí myšlenka, že čím víc pes profesionálně coursing běhá, tím větší pak bude profík v lovení zvěře. U nás tomu tak není. V současné době je Údi sedm let a osm měsíců a je stále coursingově velmi aktivní. V lese se chová rozhodně disciplinovaněji než za svých mladších let a tím myslím i let „před coursingem“. A není to žádnými výchovnými prostředky. Myslím si, že to je fekněme určitým zmoudřením psa. Kolie krátkosrstá Ruby (Barbucha Flying ear) je také absolutně bezproblémová. Střavec miluje a ráda za ním běží. Zvěř nikdy nevyhledávala ani nehonila, a když jí náhodou před nosem něco vyběhne, pustí se za tím, ale stačí jedno přivolání a radostně se bez okolků vrátí.

Coursing a jiné sporty

Spíše bych se chtěla pozastavit nad vlivem coursingu k jiným psím sportům. Slyšela jsem názor, že pes, který dělá sportovní výcvik, coursing neběhá. Obě feny totiž skládají zkoušky a problém s ničím nemají.

Podezřelé souvislosti

S Údou jsem zkoušela trénovat flyball. Byla velmi nadějná do té doby, než na travnatou tréninkovou plochu přijeli motorkáři... Přesně můžu říct, jaké myšlenkové pochody v tu chvíli Úda měla: prostor – psi – lidi – motorka a kde je střavec (?)... a bylo po všem! Od té chvíle vyrážela místo na překážky přímo k motorce, běhala a zoufale hledala tolik milovaný střavec, a tak silně pochybuji, že takto nespolehlivého flyballistu by si nějaké družstvo risklo vzít do týmu. Stejný problém: travnatá plocha – psi – lidi jsem musela několikrát řešit i u výstav konaných někde na hřišti, louce apod. Na těchto výstavách se moc pěkně nepředvedla a stále vyhlížela svého „miláčka“.

Kolie střaveců pase

U kolie naopak pro ni sport číslo jedna – pasení coursing značně poškodilo! Dříve než jsme se začali pasení věnovat, běžela za střavcem perfektně a na konci ho i předpisově ulovila. Intenzivní pasácké tréninky její běhy naprosto změnil!

Mám dojem, že střavec stále jistí pokud možno ze strany, aby jí nikam neutekl a ze strany si ho jistí i na doběhu, kdy nezakusuje, maximálně k němu přičichne. Prostě Ruby střavec s velkou láskou pase!

Pes, který má lovecké pud, honí a loví zvěř, to v sobě prostě má, a proto by zvěř honil a lovil coursing necoursing! Nemyslím si, že coursing je ten spouštěč a utvůzovač „lovického nešvaru“.

Erika Flantová + kolektiv

Foto: J. „Gwen“ Ondráčková

Coursing pro ni není hra, ale boj

běhu soupeřky opět dostala dobře cílenou ránu z boku do břicha. A nevím, co by bylo dále, kdyby si fenu neodvedli. Dlouho jsem uvažovala o tom, co pro Aishu coursing znamená. Proč neustoupila a nechala se takhle mlátit. Myslím, že coursing není pro ni hra, ale boj, i za cenu bolesti a zranění (v normálním životě není „tvrdák“, každou bolístku si pořádně obrečí). Po několika měsících jsem se definitivně rozhodla, že s coursingem skončíme.

Odmala lovec

Slyšela jsem o tom, že psi, kteří se vybíhají na coursingu, už pak dají pokoj ze štváním zvěře při procházkách přírodou... Aisha byla lovec odmala – kola, auta, ptáci, zvířata, zkrátka vše, co se pohnulo. Proto jsem s ní začala pravidelně jezdit na coursing. Myslela jsem, že se běhání za zvěří touto aktivitou aspoň částečně utlumí. Nestalo se tak, jen získávala rutinu. Po příchodu do lesa nebo na polní cestu se ihned rozhlížela, kde se něco hýbe a už startovala. Procházkou se pro ni staly jen příležitosti k lovení, jiný jejich smysl neviděla. Nevnímala a neslyšela nás. Loňského léta se konal závod, kterého se také účastnila. Běžela se starší větší fenu, která byla váhově jednou tak těžká. Během závodu do ní její soupeřka několikrát narazila a vypadalo to tak, že to nemůže být bez zdravotních následků. Muselo to hodně bolet, dostat náhubkem v plné rychlosti do těla. Aishu to ale vyburcovalo k ještě většímu taktizování a rychlosti. V cíli zakousla jako první a po do-

Neběháme, pozitivně motivujeme

Nyní, po roce, co neběhá, mohu říct, že Aisha na procházce v přírodě je mnohem ovladatelnější, více s námi spolupracuje a vnímá nás. Hledáme jí náhradní program. Začali jsme cvičit pomocí pozitivní motivace a běhá u kola. Je vidět, že pozitivní motivace jí zaměstnává i hlavu, což jí velice baví. Na přivolání v přírodě přijde již z devadesáti procent. Je to náročnější, než když jsme ji vypustili a pak jen přiblížili jejímu čalu, ale stojí to za to. Problematickou se jeví ta situace, kdy vyběhne za zvěří její psi kamarádi, se kterými chodíme na vycházky. Dá se vždy strhnout a pak pokračuje, i když ostatní už jsou v klidu. Ale i na tom pracujeme a věřím, že situace bude jen lepší a lepší. Zkrátka jsme se postavily na jinou startovní čáru, tentokrát vyrazily k cíli společně vedle sebe obě a určitě úspěšně doběhneme.

Nedovedu posoudit, zda coursing podporuje štvání u všech psů, ale u mě Aishi určitě.

Vladimíra Hladíková

Nyní, po pěti letech, co má fena peruánského nášče Aisha začala běhat coursing, mohu říct, že coursing lov podporuje.

Poprvé se s coursingem setkala v sedmi měsících. Na ten den nelze zapomenout. Velmi přišlo a Aisha nemá ráda déšť. Čekaly jsme na start, Aisha se choulila u mě. Jakmile uviděla něco, co se hýbalo, zbystřila. Najednou déšť přestal vadit a Aisha vnímala jen střavec. Konečně se dostala na řadu a konečně vyběhla. Bylo to něco úžasného, vidět, jak konečně procitla ze své letargie minulých dní (trénink poslušnosti a agility na táboře ji moc ne bavil), a najednou jsme byli svědky velké přeměny. Z unuděné dorostenky se stala lovcí šelma, která mě svým elegantním a velmi rychlým během velmi překvapila. Druhým během ukázala, jak umí přemýšlet (pokud se tohle dá nazvat přemýšlením a ne instinktem), kterak střavci nadběhnout, aby byl její. Bylo úžasné ji pozorovat. Spousta lidí ji chválila, jak je šikovná.